

روایت خبر

علف‌فروش در رؤیای خلع سلاح مقاومت

دونالد ترامپ حالا برای اینکه خواسته‌های آمریکا را به عراقی‌ها تحمیل کند، دست به دامن یک علف‌فروش شده؛ مارک ساوا یا یک جوان آمریکایی-عراقی مسیحی از موصل بدون هیچ تجربه دیپلماتیک و فقط به‌عنوان یک تاجر موفق البتّه در علف‌فروشی او سوی ترامپ به‌عنوان نماینده آمریکا در عراق منصوب شد. او که در آمریکا مالک فروشگاه‌های زنجیره‌ای ماری‌جوآنا با نام تجاری (Mari Juana) است، حالا مأموریت دارد که در ژانویه ۲۰۲۶، با هوپچ و چماق راهی عراق شود تا یکی از خواسته‌های اصلی آمریکا یعنی خلع سلاح گروه‌های مردمی را به بغداد تحمیل کند. ساوا یا در پیام‌های عمومی خود عراق را در برابر دوگانه «دولت قانون یا دولت سلاح» و «شکوفایی اقتصادی یا بازگشت به بحران» قرار می‌دهد. همچنین کمک‌های نظامی و بودجه دفاعی آمریکا هم به «قداامات معتبر بغداد علیه گروه‌های مسلح نزدیک به ایران» مشروط می‌شود. آمریکایی‌ها از ۲۰۱۴، خواستار خلع سلاح گروه‌هایی مانند کتائب حزب‌الله و حشدالشعبی هستند که البتّه بعدتر این گروه‌ها سابقه و نقش در رخشان خود را در تأمین امنیت عراق و شکست داعش نشان دادند. همچنین برخی منابع مدعی شدند که ترجیح ساوا یا و آمریکا به ابقای سوادانی بر مسند نخست‌وزیری است چراکه در این مدت در مقابل فشارها انعطاف نشان داده و هم‌زمان هم رابطه خوبی با تهران دارد.

جنگ داخلی در ناتو

آماده دفاع از حاکمیت و تمامیت ارضی خود هستیم! این پیام یک عضو ناتو به عضو دیگری از ناتو است. وزیر دفاع یونان، نیکوس دندیاس در واکنش به اتهامات وزارت دفاع ترکیه، اعلام کرد که هیچ تهدیدی علیه همسایگان خود ندارد و نیروها از استقلال کشور دفاع می‌کنند. یونان و ترکیه از دیرباز بر سر تقسیمات دریایی در اژه و مدیترانه شرقی اختلاف دارند. بروز نخستین تنش نظامی هم در ۱۹۴۴ بوده، وقتی که ترکیه به قبرس حمله و حکومت نزدیک به یونان را سرنگون کرد و ساکنان ترکی آن را در قبرس شمالی اسکان داد. بار دیگر، در بحران جزایر کارداک (ایمپا) سال ۱۹۹۶ که کشور تا استقلال جنگ رفتند و با مداخله بیل کلینتون، خطر از بیخ تاو گذاشت اما بعد از ۲۰۱۰ و اکتشافات گازی در مدیترانه شرقی، مذاکرات بر سر تقسیم حدود دریایی و مناطق انحصاری اقتصادی ۲ کشور، پیچیده‌تر شد تا اینکه در ۲۰۲۰، دوپاره ناتو را با تهدید درونی مواجه کرد. مدیترانه شرقی و اختلافات ترکیه با همسایگانش همواره پاشنه آشیل انسجام درونی ناتو در جبهه جنوبی است.

وقتی اروپا به استقلال نظامی فکر می‌کند

مارک روتّه، دبیر کل ناتو، به‌تازگی از توسعه برنامه تسلیحاتی اروپایی‌ها ناگن‌ان شده؛ به‌نظر می‌رسد اصرار آمریکا به تقویت توان دفاعی و افزایش سهم اروپایی‌ها در ناتو، حالا تهدیدی شده برای قطع همکاری آنها با آمریکا! برای همین روتّه هشدار می‌دهد اروپا نمی‌تواند بدلیل کردن استقلال دفاعی و نظامی همکاری نظامی خود با آمریکا را قطع کند و استقلال استراتژیک کامل از واشنگتن غیر واقعی است! از هزینه‌های دفاعی اروپایی‌ها در حال حاضر به ۲۵٫۵ درصد GDP افزایش داشته و طبق شرط آمریکا باید تا ۲۰۳۵، اقدام اخیر نتانیاهاو در به رسمیت شناختن سومالی‌لند در تابستان گذشته است. «ما از پذیرش اهالی غزه در سرزمین خود استقبال می‌کنیم، ولی باید در مقابل آن از سوی تل آویو به رسمیت شناخته شویم».

کشورهای مصر، ترکیه و جیبوتی به‌طور رسمی مخالفت خود را اعلام کردند و بر حمایت از وحدت سومالی تأکید داشتند.

حتی واشنگتن نیز موضعی محتاطانه اتخاذ کرده و دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا صراحتاً اعلام کرده که سومالی‌لند را به رسمیت نمی‌شناسد و گفت این موضوع همچنان در دست بررسی است.

مرکز اطلاع‌رسانی فلسطین نوشته اقدام اخیر نتانیاهاو در به رسمیت شناختن سومالی‌لند بیش از آنکه راه را برای شناسایی گسترده بین‌المللی این منطقه در عرصه بین‌المللی هموار کند شکاف‌های ژئوپلیتیکی و نگرانی‌های امنیتی در شاخ آفریقا را تشدید کرده است.

← **سوتیسی بی‌طرف هم به فکر تقویت قوای نظامی افتاد**

رئیس نیروهای مسلح سوتیسی با اشاره به اینکه «سیاست بی‌طرفی» دیگر ضامن امنیت این کشور نیست بر لزوم تقویت خیلی سریع قوای نظامی سوتیسی تأکید کرد. این کشور قصد دارد جنگنده‌های قدیمی خود را با جنگنده‌های نسل پنجم F-35A ساخت شرکت لاکهید مارتین جایگزین کند. / یورو نیوز

→ **«زن خوب»‌های آمریکایی دست به کار شدند**

با نزدیک‌شدن به انتخابات میان‌دوره‌ای کنکره در سال ۲۰۲۶، نسل جدیدی از اعضای خانواده‌های سیاسی مشهور آمریکا به میدان رقابت‌های سیاسی وارد شدند. پولسی‌ها، کندلی‌ها و کینگ‌ها، در تلاش هستند تا میراث سیاسی والدین و اقوام خود را ادامه دهند. بسیاری از قان‌نگذاران فعلی قصد بازنشستگی دارند. / سی‌ان‌ان

حمایت اشغالگر از یک کشور جعلی

رژیم صهیونیستی سومالی‌لند را برای نظارت تجاوز کارانه علیه یمن به رسمیت شناخت

بهاره محبی | روزنامه نگار

گزارش ۱

بنیامین نتانیا‌هو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی اواخر هفته گذشته استقلال منطقه سومالی‌لند را به رسمیت شناخت و گفت این اقدام در چارچوب توافق ابراهیم و روند عادی‌سازی روابط صورت گرفته؛ اقدامی که با مخالفت‌های گسترده منطقه‌ای و بین‌المللی روبه‌رو شده است.

به گزارش خبرگزاری الجزیره، علی‌عمر، وزیر دولتی امور خارجه سومالی‌هشدار داده دولتش از تمام ظرفیت‌های دیپلماتیک برای مقابله با تجاوز دولتی اسرائیل و دخالت در امور داخلی کشورش استفاده خواهد کرد. عبدالرحمن محمد عبداللّهی، رئیس منطقه خودخوانده سومالی‌لند در چند هفته گذشته بارها بدون اشاره مستقیم به رژیم صهیونیستی از به رسمیت شناخته شدن این منطقه از سوی یک دولت خارجی خبر داده بود. اما سؤال اصلی این است: چرا نتانیا‌هو به سراغ منطقه‌ای رفته که تنها یک کشور بحران‌زده، آتیوپی، حاضر به تأیید استقلال آن شده است؟

سومالی‌لند کجاست؟

سومالی‌لند در یکی از حساس‌ترین نقاط ژئوپلیتیکی جهان قرار دارد، منطقه‌ای مشرف به خلیج عدن و در نزدیکی تنگه باب‌المندب که یکی از مهم‌ترین گلوگاه‌های کشتیرانی بین‌المللی محسوب می‌شود.

سومالی‌لند دارای دولت محلی، پارلمان، نیروهای نظامی، پول ملی و ساختارهای اداری جداگانه است و جمعیتی حدود ۶٫۲ میلیون نفر دارد.

در حال حاضر، امارات متحده عربی یک پایگاه نظامی و بندر استراتژیک را در سواحل بربره اداره می‌کند و گزارش‌هایی از بازدید مقام‌های ارشد نظامی آمریکا از این منطقه در ماه‌های اخیر منتشر شده است.

تا پیش از اقدام اخیر نتانیا‌هو، هیچ‌یک از کشورهای عضو سازمان ملل استقلال سومالی‌لند را به رسمیت نشناخته بودند، هرچند برخی کشورها دفاتر ارتباطی یا نمایندگی‌های غیررسمی در این منطقه دایر کرده‌اند.

اینجا همه تحت نظرند!

۲۸۱ میلیون دلار (نوامبر): درخواست اطلاعات برای ردیابی گسترده

بیش از ۱ میلیارد دلار بالقوه تا سال ۲۰۲۷

۲/۸ میلیون دلار (سپتامبر): قرارداد با شرکت Clearview AI

است. دولت دونالد ترامپ این روزها با فرمان‌های اجرایی پیاپی و هزینه‌های سنگین حرم خصوصی شهروندان آمریکایی را نشانه‌رفته است. در این مسیر سازمان مهاجرت و گمرک آمریکا به‌سرعت در حال تبدیل‌شدن به یکی از قدرتمندترین بازبگران نظارت داخلی است. سرمایه‌گذاری صدها میلیون دلاری این نهاد در ابزارهای پیشرفته ردیابی، تشخیص چهره و پایش شبکه‌های اجتماعی، تنها به مهاجران محدود نمی‌ماند و دامنه آن به شهروندان، منتقدان و حتی در یافت‌کنندگان خدمات درمانی واجتماعی کشیده‌شده است. منتقدان هشدار می‌دهند ترکیب فناوری‌های تهاجمی، خلأ نظارت مستقل و انعطاف حقوقی تازه، می‌تواند آمریکا را وارد عصر جدیدی از نظارت فراگیر و سیاسی‌شده کند.

هدف اعلامی سازمان مهاجرت

اجرای وعده ترامپ مبنی بر بزرگ‌ترین برنامه اخراج مجرمان در تاریخ آمریکا

تغییر مأموریت: فراتر از مهاجران؛ ردیابی منتقدان و معترضان

پایش تهدیدهای احتمالی علیه مأموران سازمان مهاجرت

صد کاربران شبکه‌های اجتماعی

داده‌هایی که سازمان مهاجرت به آنها دسترسی می‌خواهد

داده‌های سلامت

نگاه حنیف غفاری؛ دکتری روابط بین‌الملل

سیاستمداران ناتو و شهروندان خشمگین

اتحاد نظامی غرب در برابر مسکو هر چند در ظاهر مستحکم به نظر می‌رسد، اما در اعماق ساختارهای اجتماعی کشورهای عضو پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) در قاره اروپا شاهد ظهور یک موج عمیق از بی‌اعتمادی و نارضایتی عمومی هستیم. این موج خشم که ریشه در تصمیمات اخیر سیاسی و مالی دارد، به این دلیل است که بار اصلی این سیاست‌های ژئوپلیتیکی به‌طور نامتناسبی بر دوش شهروندان عادی اروپایی قرار گرفته است، درحالی‌که منافع حاصل از آنها همچنان مبهم و دور از دسترس مانده است. ۲محور اصلی این نارضایتی سیاست‌های مالی و تعهدات نظامی جدیدی هستند که مستقیماً معیشت مردم را تهدید می‌کنند.

نخستین سنگ بنای این خشم توافق اخیر رهبران اروپایی ناتو بر سر تخصیص کمک‌های مالی مستقیم به دولت اوکراین است. این مصوبه کشورهای عضو را ملزم می‌کند که مبلغ قابل توجه ۹۰ میلیارد یورو را ظرف یک دوره ۲ساله به‌صورت اعانه بلاعوض از اختیار کی‌یف قرار دهند. نقطه کانونی این نارضایتی شروط این کمک است: این مبلغ قرار است صرفاً از بودجه‌های عمومی تأمین شود.

این تصمیم در شرایطی اتخاذ شده که اقتصادهای اروپایی ماه‌هاست درگیر پیامدهای درگیری‌ها هستند، از جهش‌های مهارناپذیر در قیمت انرژی گرفته تا رکودهای صنعت و تشدید بحران قدرت خرید. مردم عادی اروپا که خود در خط مقدم مبارزه با تورم کمرشکن روزمره هستند، این تزیق مالی عظیم به خارج از مرزهای خود را نوعی بی‌عدالتی ساختاری می‌دانند. آنها این پرسش را مطرح می‌کنند که چرا باید از خزانه و مالیات‌های خود برداشت کنند. این دوگانگی شکاف میان نخیکنان حاکم و رأی‌دهندگان را به‌شدت عمیق ساخته و خشم علیه دولت‌های ملی و رهبری ناتو را تشدید کرده است. اهرم دوم فشار که تعهدات اروپا را سنگین‌تر کرده، سازش کامل در برابر خواسته‌های نظامی دونالد ترامپ است که عملاً به پذیرش دیکته‌های واشنگتن در حوزه دفاعی منجر شده است. ۲۹کشور اروپایی عضو ناتو توافق کرده‌اند که سهم بودجه دفاعی خود را به سقف بلند پروازانه ۵درصد از تولید ناخالص داخلی (GDP) برسانند. این تعهد بلندمدت یک بار مالی سنگین و دائمی بر پیکره بودجه‌های ملی تحمیل می‌کند.

ایالات متحده به‌دلیل موقعیت جغرافیایی خود، کمترین تأثیر اقتصادی مستقیم و ملموس از جنگ اوکراین را متحمل شده است، اما در مقابل، شهروندان اروپایی مجبور به انباشت عظیمی از تجهیزات نظامی تحت نظارت ناتو شده‌اند. این در حالی است که اولویت‌های عمومی در این کشورها، مسائلی اساسی مانند ارتقای سیستم بهداشت عمومی، توسعه زیرساخت‌های داخلی فرسوده و مهار بحران هزینه‌های زندگی دارد. سرمایه‌گذاری عظیم در ماشین نظامی تحت هدایت واشنگتن تضادی آشکار با مطالبات اساسی مردم برای سرمایه‌گذاری در رفاه خودشان ایجاد کرده است.

در مجموع، این دو تصمیم به‌وضوح نشان می‌دهند که مکانیسم تصمیم‌گیری در ناتو به گونه‌ای تغییر شکل داده که منافع راهبردی کاخ سفید و تحقق اهداف ژئوپلیتیکی آمریکا را در اولویت قرار می‌دهد و این کار را با هزینه مستقیم بر دوش ساکنان قاره اروپا انجام می‌دهد. تاووم حمایت از این پیمان در پرتو این امتیازدهی‌های مالی و نظامی بی‌بازگشت برای شهروندان عادی اروپا به‌معنای تضاعف هزینه و کاهش چشمگیر هر گونه فایده عملیاتی است. خشم فزاینده‌ای که در میان افشار مختلف اروپایی مشاهده می‌شود رنگ خطری جدی است و هشدار می‌است مبنی بر اینکه مرز میان اتحاد استراتژیک پایدار و رابطه استثمارگرانه مبتنی بر تحمیل هزینه‌ها در آستانه فروپاشی قرار دارد.

روایت خبر

اذعان یک رسانه مطرح به ناتوانی سیستم دفاعی آمریکا

در گزارشی تحلیلی، نشریه آمریکایی فارن‌افرز به ناتوانی ساختاری ایالات متحده در مقابله با تهدیدهای نوظهور پهنپادی اذعان کرده و هشدار داده است که آسمان آمریکا دیگر امنیت سابق را ندارد. براساس این گزارش، رشد شتابان پهپادهای نظامی و تجاری، تهدیدهای هوایی را از سطح میدان‌های جنگ به قلب زیرساخت‌ها و امنیت داخلی آمریکا منتقل کرده است. تجربه جنگ اوکراین نشان داد که پهپادها با وجود هزینه کم، می‌توانند خسارت‌های گسترده و تعیین‌کننده‌ای ایجاد کنند و به‌سرعت از ابزارهای تاکتیکی به تهدیدهای راهبردی تبدیل شوند.

فارن‌افرز تأکید می‌کند که آمریکا، با وجود پیشرفت‌های چشمگیر در حوزه هوافضا، هنوز فاقد یک سیستم دفاعی یکپارچه و هماهنگ برای مقابله با تهدید پهپادهاست. افزایش ثبت پهپادهای غیرنظامی در کنار فقدان نظارت و پاسخ‌گویی مؤثر، شکاف خطرناکی در امنیت فضای هوایی ایجاد کرده است. نویسندگان مقاله معتقدند که نبود هماهنگی میان نهادهای سیاسی، نظامی و امنیتی و فقدان اراده سیاسی لازم، مانع شکل‌گیری یک راهبرد جامع دفاعی شده است. در این گزارش آمده است که تهدید پهپادها دیگر محدود به دولت‌ها نیست و بازیگران غیردولتی، گروه‌های کوچک نظامی و حتی سواستفاده از کاربردهای تجاری می‌توانند به چالش‌های امنیتی جدی بدل شوند. سامانه‌های دفاعی سنتی آمریکا که برای تهدیدات کلاسیک طراحی شده‌اند، توان مقابله با این نسل جدید تهدیدات هوایی را ندارند. فارن‌افرز هشدار می‌دهد که در صورت تاووم این وضعیت، زیرساخت‌های حیاتی، رویدادهای عمومی، ترافیک هوایی و مراکز شهری آمریکا در برابر تهدیدهای پهنپادی آسیب‌پذیر باقی خواهند ماند.